

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3101/2025
31.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Илић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство здравља, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво - Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1013/2025 од 31.07.2025. године, у седници одржаној 31.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1013/2025 од 31.07.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1013/2025 од 31.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1013/2025 од 31.07.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Врању П1 735/24 од 13.02.2025. године, којом је тужена обавезана, као солидарни дужник-оснивач Здравственог центра Врање, да тужиоцу на име дуга по решењу о извршењу Основног суда у Врању ИИ 785/24 од 17.07.2024. године и закључку јавног извршитеља Мирјане Ринчић ИИ 712/24 од 12.08.2024. године исплати, на име дневница за служебно путовање у земљи за период од 01.02.2018. године до 30.11.2020. године и на име увећане зараде по основу прековременог рада за период од 01.03.2018. године до 30.11.2020. године, појединачне месечне износе ближе наведене у изреци првостепене пресуде, са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате, на име трошкова парничног поступка износ од 101.880,00 динара са законском затезном каматом од 24.05.2022. године до исплате и на име трошкова извршења насталих пред судом износ од 34.956,88 динара, као и да тужиоцу надокнади парничне трошкове од 147.092,00 динара са законском затезном каматом на износ од 38.250,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као посебној.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је да тужиоцу, запосленом у Здравственом центру, по члану 14. Закона о стечају припада право на исплату износа који је обавезан да му плати послодавац – здравствена установа чији је оснивач тужена држава, по означеном решењу Основног суда у Врању, које је донето 17.07.2024. године, а чија наплата се спроводи по донетом закључку јавног извршитеља Мирјане Ринчић. Питања постојања услова за активирање солидарне одговорности тужене, као оснивача послодавца тужиоца у односу на кога је испуњен стечајни разлог из одредбе члана 11. став 1. тачка 1. Закона о стечају и примене рока застарелости од десет година за наплату потраживања запосленог према послодавцу о коме је донета правноснажна одлука (члан 379. став 1. Закона о облигационим односима), нису спорна у пракси Врховног суда. Имајући у виду да је у конкретном случају утврђено да је решење извршног суда којим је наложена исплата донето 17.07.2024. године, а да је парница покренута 20.09.2024. године, као и да разлози на којима је заснована побијана пресуда не одступају од правног схватања Врховног суда изреженог кроз одлуке у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима у којима вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 20.09.2024. године, вредност предмета спора 1.124.173,54 динара и не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић